

Življeni Savez ljubavi 100 godina Lige žena i majki u Hrvatskoj

Marija Kujundžija, Sremska Mitrovica, Srbija

Što je za mene Schönstatt?

Tijekom boravka s. Hedvige u Rumi, upoznala sam se sa Schönstattskim pokretom. Jedan slučajan poziv da se nekoliko žena iz naše župe „Sv. Dimitrija“ okupi u Rumi na Susretu HŠO, bio je za mene novi izazov. Nisam znala na što idem, ali sam uvijek voljela duhovne obnove i predavanja, tako da sam prihvatila poziv.

Rumljani su nas primili kao pravi domaćini i slijedilo je Slavlje saveza u njihovoj prekrasnoj pokrajnjoj kapelici. Kad sam ugledala sliku naše MTD, mnoge stvari su mi postale jasne. Moji su roditelji imali takvu sliku uramljenu na zidu, dar bivšeg mitrovačkog župnika Pave Madžarevića. U meni su se uzburkala sjećanja i emocije... Toga dana, za vrijeme sv. mise, nekoliko je žena prišlo oltaru i sklopilo Savez ljubavi s MTD. Pitala sam se može li to učiniti svatko prisutan ili postoje neki uvjeti. Odlučila sam pitati kad bude prilike. Puna dojmova i nekog divnog i pozitivnog naboja slušala sam razgovore o sreći tih žena, kao i divne riječi s. Hedvige. Ubrzo sam se priključila toj zajednici i rado primala Gospu Hodočasnicu u naš dom. Godine 2003. sklapam Savez ljubavi u Rumi, a prošle godine i II. stupanj u mojoj Sremskoj Mitrovici. S pouzdanjem i žarkom vjerom predala sam sav svoj život u ruke naše MTD.

Često sam odlazila na susrete i hodočašća u društvu s. Hedvige i drugih članova s teritorije Srema. Posebno se sjećam oltara MTD u Slavonskom Brodu koji je čekao svoje mjesto u novom Svetištu. Bilo je puno problema oko zemljišta, no sve je na kraju dobro završilo i mi smo presretni što imamo blisko Svetište u Ivanovcima.

Polako se u meni sve posložilo i sada znam da je schönstattska pobožnost ljubav koja se širi cijelim svijetom, a slika naše Majke Hodočasnice naša je snaga i potpora, dragi gost u našim domovima, s posebnim počasnim mjestom i u našim srcima.

U našim životima smjenjuju se različita razdoblja tuge, brige, problema, radosti... I mene su mnoga pohodila i prodrmla do temelja. Ipak, moja čista ljubav i vjera te predanje MTD davalo mi je snagu i „vjetar u leđa“ da ostanem na pravom putu i ne pokleknem.

Gpdina 2005. donosi novi pomak u mojoj duhovnosti u okrilju HŠO. Na naše Slavlje saveza u goste su nam došle s. Hedviga, s. Ramona i s. Mariana. Govorile su nam o osnivanju nove grane u okviru HŠO Liga žena i majki. Preporučile su je i nama, što smo sve mi zdušno prihvatile. Na pitanje tko bi bio voditeljica, nitko se nije odvažio da prihvati tu odgovornost i obavezu. Odjednom je netko predložio

mene. Na te riječi, u meni se počela stvarati neka vatra, uzbuđenje i osmijeh na licu. Rekoh: „Kako ću ja to, ne znam hoću li ću umrijeti?” Ali, u meni zaikri ono Marijino FIAT i najzar rekoh: NEKA BUDE! Evo me, Majko, tebi na raspolaganju. Sve su me bodrile i ja sam znala da uz takvu podršku ništa mi neće biti teško.

Predivni tekstovi s. Mariane iz Prasvetišta davali su dobru polaznu osnovu za susrete u kojima sam ugrađivala svoju kreativnost i na kojima sam bila presretna, kao i naše članice. Otvorila se nova etapa u mom životu gdje sam izgrađivala svoju duhovnost, ali gdje sam ja sad bila nositeljica iste.

Bogu je doista sve moguće! Naravno, ništa od toga ne bi bilo da nisam svakodnevno tražila podršku MTD. Životne kušnje lakše sam nosila, suprugovu bolest, brige i muke, strepnje... On sam me je s bolesničke postelje pitao što sam lijepog spremila za susret i to mi je mnogo značilo. Imala sam veliku želju ići u Schönstatt, ali vezanost uz bolesnog supruga i mala mirovina nisu mi išle u prilog. Molila sam stoga svoju MTD i puno puta pred Hodočasničkom Gospom izlila svoje želje. Znala sam da joj sve mogu reći i onda, kao i sada, i da me nikad neće napustiti.

I gle, 2014. godine odlazim u Prasvetište u Schönstatt na proslavu 100. postojanja Pokreta! Opet je moja MTD učinila čudo! Tamo sam čitala Molitvu vjernika na hrvatskom jeziku pred tisućama ljudi i taj osjećaj nikad neću zaboraviti.

I evo, više od 15 godina misionarim s našom MTD, a 15 godina kao voditeljica Lige majki i žena. Možda nisam ostvarila sva očekivanja, jer znamo da čovjek uvijek može više i bolje. Ipak, za mene je važno da sam prihvatila svoju misiju biti prva među jednakima. Ove godine su učinile da drugačije i s više duše i vjere gledam na ljude i svijet oko sebe, da lakše opraštam i sebi i drugima, da više volim i prihvaćam te da znam da se nalazim na putu obraćenja.

Bilo bi sebično ovako divno iskustvo, prekrasne Božje i Gospine darove zadržati samo za sebe. Ono što ti je darovano, treba podijeliti sa svojom zajednicom, bližnjima, braćom i sestrama. Liga majki i žena se proširila po cijelom Sremu, čak i do malih sela Platičeva, Hrtkovaca i dr. gdje se s istim žarom štuje i ljubi MTD. U Beški smo pjevali i cvijećem okitili sliku naše MTD u župnom dvorištu, tako da se i tamo osjećamo kao kod kuće, povezani u veliku obitelj pobožnosti našoj MTD. Svagdje, gdje su njeni štovatelji, osnivamo mala Svetišta srca i znamo da smo njoj vrijedni kao i ona zajednica u Prasvetištu.

Jer, srca naša, draga Majko, tvoja su!

